

Entrevista amb Núria Fusellas Gaspà, autora del llibre
Dones a la ventura

«Estem aclaparats per inputs que ens parlen de com va tot de malament i nosaltres mateixos vivim en la incoherència de fer coses en les quals no creiem perquè no podem sortir de la roda.»

Dones a la ventura. Per què aquest títol?

La ventura ha fet que aquestes dones arribessin a mi a través del diari, i la seva vida, com la meva, ve marcada per trobar-se en un lloc i en un moment determinats, que han construït el present que ens ha connectat. Aprofitar la ventura de les coses que et van succeint cada dia et fa deixar de témer el futur incert i començar a creure en els miracles.

«Aprofitar la ventura de les coses que et van succeint cada dia et fa deixar de témer el futur incert i començar a creure en els miracles.»

Per quin motiu són les dones les protagonistes?

Jo soc dona i m'emmirallo en situacions que viuen altres dones, perquè les entenc des de dins, des de l'estómac. No em cal utilitzar la raó per entendre la seva situació, el seu comportament o les seves emocions. Simplement, hi empatitzo.

Cito paraules teves: «Hi havia una vegada l'angoixa d'un núvol etern.» A quina angoixa et refereixes?

Des de ben petita hi havia preguntes sense resposta al voltant de la situació del món que m'havia tocat viure. D'una banda, una moral i una demanda social que et determina pel sol fet del sexe respecte al comportament social, en parella, en les relacions sexuals, en el treball... D'altra banda, unes inquietuds que anaven més enllà d'aquestes normes preestablertes sobre el que havia de ser. He trigat molt de temps a desfer-me d'aquestes creus i començar a caminar sense angoixa.

«He trigat molt de temps a desfer-me de les creus i començar a caminar sense angoixa.»

Per què has escollit l'afganesa Nadia Ghulam pel pròleg?

És una de les dones a les quals em vaig apropar a través del meu treball i la ventura va fer que la conegués en una de les seves xerrades. Vaig plorar d'emoció en veure tanta saviesa i maduresa, tanta calma malgrat la tempesta que ha estat la seva vida, com era capaç de transmetre la pau i l'amor als que érem allà.

Com has estructurat el llibre?

S'ha anat estructurant a mesura que el treball anava creixent. Dibuxos i textos anaven omplint el meu taller a partir de la reflexió al voltant del que m'arribava d'aquestes Dones, a través del diari, i de mi mateixa, mirant de respondre'm, buscant-me en cadascuna d'elles. Ha estat un camí on he tocat fons fent-me les preguntes més severes i que ha servit per fer la pau amb la meua ombra. Ja sé on soc i on no vull estar, cap a on vull caminar, qui m'agrada que estigui al meu voltant, a què vull destinar la meua energia. He guanyat en llibertat i en pau. He recuperat la innocència.

«Ja sé on soc i on no vull estar, cap a on vull caminar, qui m'agrada que estigui al meu voltant, a què vull destinar la meua energia. He guanyat en llibertat i en pau.»

Quina temàtica té cada part?

Un cop tot a sobre de la taula, es va ordenar gairebé sol:

«Interiorismes» són els textos més personals, reflexions de voluntat de canvi, de mirada crítica al meu voltant, de decisions, de compromisos. De dolor que es torna joia i llum.

«Dones a la ventura» és la part en què m'emmirallo amb les altres Dones i estableixo diàlegs interiors.

«Autònimes» són textos en què em transformo en elles, en les protagonistes, les quals a força de treballar-hi esdevenen personatges. Els prenc la veu, un clam directe a les situacions de prepotència social, econòmica i política que pateixen, que patim tots i totes, homes i dones.

«Anònimes» parla d'allò inefable, amagat en l'ombra per incòmode. El que més, el desig sexual, que es torna explícit, i una demanda concreta de l'estar en parella.

«Ser artista m'ha permès reflexionar des de l'altra banda del cervell, la que tenim adormida, on la frescor i la intuïció et parlen de tu, de l'essència, dels pensaments més amagats. M'ha portat a mirar el que hi ha, no el que crec que veig o m'expliquen.»

Quines tècniques has utilitzat per fer l'obra artística que apareix fotografiada en el llibre?

L'obra gràfica la formen un indeterminat nombre de dibuixos i pintures en diferents papers. La majoria d'ells mantenen la mida del diari, que es correspon a un DIN A3. La tècnica utilitzada és llapis de colors, retoladors, oli, barres d'oli, cretes, fotocòpies, betum de Judea i lleixiu. En molts d'ells hi apareixen altres elements, com agulles, llanes, corda i filferro. El material emprat per a l'execució de l'obra es torna, doncs, simbòlic.

L'obra creix en abstracció i la figuració es perd cap als papers, creant espais, generant volums, forats, amb cordes i altres elements que ens ofereixen una altra mena de diàleg. El mètode de treball té a veure amb la meua manera de viure: de forma conscient, intento mantenir en l'inconscient les meves reflexions; les deixo en mans de la intuïció, on es barregen l'experiència, el saber i la creativitat. Obro els ulls, la boca, les orelles. Miro. Menjo. Parlo. Escolto. Retallo. M'emporto. Acaparo. Acumulo. Deixo un espai. I treballo.

Com ha influït la teua professió amb l'elaboració d'aquest llibre?

Soc artista i mestra d'educació artística a l'Associació d'Arts Visuals BLANCDEguix. Això m'ha permès participar en molts reptes personals d'artistes i alumnes, que he fet meus i que es respiren en cada pàgina.

Que t'ha aportat la pintura?

La pintura és terapèutica en si mateixa. Ser artista m'ha permès reflexionar des de l'altra banda del cervell, la que tenim adormida, on la frescor i la intuïció et parlen de tu, de l'essència, dels pensaments més amagats. M'ha portat a mirar el que hi ha, no el que crec que veig o m'expliquen. A apreciar la bellesa, també en les coses que no ho són. A investigar, empatitzar, treballar la compassió, la curiositat. Deixar adormida la raó, la paraula, i extreure'm a partir de la imatge, sorprenent-me a mi mateixa i animant-me a anar més enllà.

Què vols transmetre als teus alumnes?

Quan un alumne entra per la porta, té unes inquietuds personals que moltes vegades es connecten amb un moment de la infantesa en què van castrar el seu interès pel dibuix i la pintura. Sovint, venen buscant tècnica i millorar les seves habilitats. Parteixo d'allò que els interessa, compartim el repte, i ho acompanyem d'introspecció, de matèria sensible, de moviment ancestral, de netejar la mirada, d'omplir-se d'un mateix. Anem estirant la corda. I els canvis en la seva expressió plàstica sovint es trasllueixen en canvis en la seva vida, en una millora en tots els nivells. La mirada que treballem a partir de la pintura és també una nova mirada al món. Una nova projecció.

És un llibre de denúncia?

La denúncia porta implícits l'autoritat, el poder. A mi això no m'interessa. Jo parlaria més aviat de provocar, de produir alguna emoció perquè connectes amb les paraules. Quan això m'ha passat en llegir o escoltar algú altre, m'ha produït una satisfacció immensa en veure que algú havia posat paraules a un pensament que jo tenia i l'ha fet aflorar. I m'he remogut per dins. Les paraules amb les quals m'he identificat m'han donat la força i l'autoritat necessàries per fer-ho.

Què t'agradaria que experimentessin els lectors?

M'agradaria que se'ls emportés l'emoció, que se sentissin identificats en moltes de les situacions que descriu. Que això els conduís a fer-se preguntes i a un canvi en les seves vides. Aquest llibre és un regal que m'han fet tantes persones que hi han col·laborat d'una manera o altra i que ara torna per ampliar el cercle i moure'ns cap a dins, que és on estem fotuts.

Quins comentaris t'han fet, ja?

M'ha sorprès i agradat profundament que hagi arribat tant a dones com a homes; m'han parlat de com havien gaudit amb les meves paraules i descobert molta sinceritat en elles. Han valorat com m'he despullat, els ha sorprès i han entès el perquè de l'últim capítol, on hi ha escenes de sexe. M'han dit: «És un llibre d'esperança, ple d'energia, que vibra. Que parteix de situacions doloroses, però que és ple de llum.» La veritat, estic encantada. També he començat a fer tallers amb joves, a partir del llibre, intentant tornar a fer el mateix procés creatiu sobre notícies d'actualitat, i s'ha generat un debat molt sorprenent en què els he ofert treballar a partir d'una de les pàgines amb un munt de materials. El resultat ha estat espectacular. Han passat del «jo no sé», «no ho he fet mai» a fer creacions espectaculars plenes de missatge.

Quin és l'objectiu d'aquest llibre?

És compartir. Pintar, escriure, cantar, cuinar... és compartir. Sentiments, emocions, saber, experiències... Tot això ens fa créixer perquè veiem en cadascuna d'aquestes coses compartides una mica de nosaltres. Estem aclaparats per inputs que ens parlen de com va tot de malament i nosaltres mateixos vivim en la incoherència de fer coses en les quals no creiem perquè no podem sortir de la roda. En aquest llibre he confessat les meves incoherències, m'he despullat i he començat a mirar la meva ombra, a netejar-me per dins i per fora, i això s'ha transformat en pau i alegria.

«En aquest llibre he confessat les meves incoherències, m'he despullat i he començat a mirar la meva ombra, a netejar-me per dins i per fora, i això s'ha transformat en pau i alegria.»

Bibiana Ripol

Barcelona, 13 de febrer de 2017

Aquesta entrevista pot copiar-se en fragments o en la seva totalitat i ser reproduïda en qualsevol mitjà.